

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XX, Nr. 7 (243), 2014

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Din sumar:

Alocuțiunile Papei Francisc la rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Botezul Domnului - pag. 4-5;

Despre posedare, exorcisme și rugăciuni de eliberare pag. 6-8.

Săptămâna de rugăciune ecumenică pentru unitatea creștinilor „Oare a fost Cristos împărțit?”

Date importante

1740 Scoția

În Scoția ia ființă o mișcare penticostală cu legături în America de Nord, al cărei mesaj pentru reînnoirea credinței cheamă la rugăciune pentru și împreună cu toate Bisericile.

1820 James Haldane Stewart

Reverendul James Haldane Stewart publică „Sfaturi pentru unitatea generală a creștinilor în vederea unei revărsări a Spiritului”.

1840 Ignatius Spencer

Reverendul Ignatius Spencer, un convertit la catolicismul roman, sugerează o „Unire în rugăciune pentru unitate”.

1867 Lambeth

Prima adunare a episcopilor anglicani la Lambeth insistă asupra rugăciunii pentru unitate în introducerea făcută la rezoluțiile sale.

1894 Leon al XIII-lea

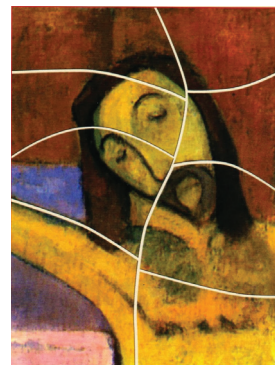
Papa Leon al XIII-lea încurajează practicarea Octavei de rugăciune pentru unitate în contextul Rusaliilor.

1908 Paul Wattson

Celebrarea „Octavei pentru unitatea Bisericii”, la inițiativa reverendului părinte Paul Wattson.

1926 „Credință și Constituție”

Mișcarea „Credință și Constituție” începe publicarea de „Sugestii pentru o Octavă de rugăciune pentru unitatea creștinilor”.

1935 Paul Couturier

În Franța, abatele Paul Couturier devine avocatul „Săptămânii universale de rugăciune pentru unitatea creștinilor pe baza unei rugăciuni făcute pentru unitatea ce o vrea Cristos prin mijloacele voite de el”.

1958 „Unitatea Creștină”

Centrul „Unitatea Creștină” din Lyon (Franța) începe să pregătească tematica pentru Săptămâna de rugăciune în colaborare cu Comisia „Credință și Constituție” a Consiliului Ecumenic al Bisericilor.

1964 Papa Paul al VI-lea și Athenagora I

La Ierusalim, papa Paul al VI-lea și patriarhul Athenagora I au recitat împreună rugăciunea lui Cristos „ca toți să fie una” (In 17).

1964 Conciliul Vatican II

Decretul despre ecumenism al Conciliului Vatican II subliniază că rugăciunea este sufletul mișcării ecumenice și încurajează practica Săptămânii de rugăciune.

1966 „Credință și Constituție” și Secretariatul pentru Unitate

Comisia „Credință și Constituție” și Secretariatul pentru Unitatea Creștinilor (acum Consiliul Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor) al Bisericii Catolice hotărăsc să pregătească împreună textele pentru Săptămâna de rugăciune din fiecare an.

1968 Pentru prima dată, „Rugăciunea pentru unitate” este celebrată pe baza textelor elaborate în colaborare între „Credință și Constituție” și Secretariatul pentru Unitatea Creștinilor.

1994 Text pregătit în colaborare cu Alianța Universală a Uniunilor Creștine ale Tinerilor (YMCA) și Alianța Universală a Uniunilor Creștine Feminine.

2004 Prezentarea împreună a textelor „Credință și Constituție” (Consiliul Ecumenic al Bisericilor) și Consiliul Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor (Biserica Catolică) decid ca în viitor textele în franceză și în engleză ale Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor să fie publicate împreună și prezentate în același format.

2008 Cea de-a 100-a celebrare a Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor (predecesoarea, Octava pentru unitatea creștinilor, a fost marcată prima dată în anul 1908)

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, Ioan Dărăbăneanu, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Să contemplăm cerurile deschise

12.1.2014

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Astăzi este sărbătoarea Botezului Domnului. În această dimineață am botezat 32 de nou-născuți. Îi mulțumesc Domnului împreună cu voi pentru aceste creaturi și pentru orice nouă viață. Îmi place să botez copii. Îmi place mult! Fiecare copil care se naște este un dar de bucurie și de speranță și fiecare copil care este botezat este o minunăție a credinței și o sărbătoare pentru familia lui Dumnezeu.

Pagina din Evanghelia de astăzi subliniază că, atunci când Isus a primit botezul de la Ioan în râul Iordan, “s-au deschis cerurile” (Matei 3,16). Aceasta împlinește profețiile. Într-adevăr, există o invocație pe care liturgia ne face să o repetăm în timpul Adventului: “O, dacă ai rupe cerurile și te-ai coborî!” (Isaia 63,19). Dacă cerurile rămân închise, orizontul nostru în această viață pământească este întunecat, fără speranță. În schimb, celebrând Crăciunul, credința ne-a dat încă o dată certitudinea că cerurile s-au sfâșiat cu venirea lui Isus. Și în ziua botezului lui Cristos contemplăm iarăși cerurile deschise.

Manifestarea Fiului lui Dumnezeu pe pământ marchează începutul marelui timp al milostivirii, după ce păcatul a închis cerurile, ridicând o barieră între ființa umană și Creatorul său. Cu nașterea lui Isus, cerurile se deschid! Dumnezeu ne dă în Cristos garanția unei iubiri indestructibile. Așadar, de când Cuvântul s-a făcut trup este posibil să vedem cerurile deschise. A fost posibil pentru păstorii din Betleem, pentru magii din Răsărit, pentru Ioan Botezătorul, pentru Apostolii lui Isus, pentru Sfântul Ștefan, primul martir, care a exclamat: “Iată, văd cerurile deschise!” (Faptele Apostolilor 7,56). Și este posibil și pentru fiecare dintre noi, dacă ne lăsăm inundați de iubirea lui Dumnezeu, care ne este dăruită prima dată la Botez prin intermediul Spiritului Sfânt. Să ne lăsăm inundați de iubirea lui Dumnezeu! Acesta este marele timp al milostivirii! Nu uitați: acesta este marele timp al milostivirii! (...)

Nu vi se pare că în timpul nostru este nevoie de un supliment de împărtășire fraternă și de iubire? Nu vi se pare că avem nevoie cu toții de un supliment de caritate? Nu aceea care se mulțumește cu ajutorul improvizat care nu implică, nu introduce în joc, ci acea caritate care împărtășește, care ia asupra sa necazul și suferința fratelui. Ce gust capătă viața atunci când ne lăsăm inundați de iubirea lui Dumnezeu! Să îi cerem Preasfintei Fecioare să ne susțină cu mijlocirea ei în angajarea noastră de a-l urma pe Cristos pe calea credinței și a carității, calea trasată de Botezul nostru.

Să fim discipolii Mielului

19.1.2014

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Cu sărbătoarea Botezului Domnului, celebrată duminica trecută, am intrat în timpul liturgic numit “de peste an”. În această a doua duminică, Evanghelia ne prezintă scena întâlnirii dintre Isus și Ioan Botezătorul, la râul Iordan. Cel care o relatează este martorul ocular, Ioan Evanghelistul, care înainte de a fi discipol al lui Isus era discipol al Botezătorului, împreună cu fratele Iacob, cu Simon și Andrei, toți din Galileea, toți pescari. Așadar, Botezătorul îl vede pe Isus care înaintează prin mulțime și, inspirat de sus, recunoaște în El pe trimisul lui Dumnezeu, pentru aceasta îl arată cu aceste cuvinte: “Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!” (In 1,29).

Verbul care este tradus cu “ridică” înseamnă literalmente “a lua”, “a lua asupra sa”. Isus a venit în lume cu o misiune precisă: ca să o elibereze din sclavia păcatului, luând asupra Sa păcatele omenirii. În ce mod? Iubind. Nu există alt mod de a învinge răul și păcatul decât cu iubirea care determină la dăruirea propriei vieți pentru alții. În mărturia lui Ioan Botezătorul, Isus are trăsăturile Slujitorului Domnului, care “a purtat suferințele noastre și durerile noastre le-a luat asupra lui” (Is 53,4), până la moartea pe cruce. El este adevăratul miel pascal, care se cufundă în râul păcatului nostru, pentru a ne purifica.

Botezătorul vede în fața sa un om care stă la rând cu păcătoșii pentru a fi botezat, deși nu avea nevoie de asta. Un om pe care Dumnezeu l-a trimis în lume ca miel jertfit. În Noul Testament termenul “miel” apare de mai multe ori și mereu cu referință la Isus. Această imagine a mielului ar putea să uimească; este în fapt un animal care nu se caracterizează prin forță și robustețe, dar ia pe umerii săi o povară atât de apăsătoare. Masa enormă a răului este ridicată și dusă de o creatură slabă și fragilă, simbol de ascultare, de docilitate și de iubire lipsită de apărare, care ajunge până la jertfirea de sine. Mielul nu este un dominator, ci este docil; nu este unul agresiv, ci pașnic; nu arată ghearele și colții în fața oricărui atac, ci suportă și este răbdător. Și așa este Isus! Așa este Isus, ca un miel.

Ce înseamnă pentru Biserică, pentru noi, astăzi, a fi discipoli ai lui Isus, Mielul lui Dumnezeu? Înseamnă a pune în locul răutății nevinovăția, în locul forței iubirea, în locul mândriei umilința, în locul prestigiului slujirea. Este o muncă bună! Noi creștinii trebuie să facem aceasta: să punem în locul răutății nevinovăția, în locul forței iubirea, în locul mândriei umilința, în locul prestigiului slujirea. A fi discipoli ai Mielului înseamnă a nu trăi ca o “citadelă asediată”, ci ca o cetate așezată pe munte, deschisă, primitoare, solidară. Înseamnă să nu asumăm atitudini de închidere, ci să propune tuturor Evanghelia, mărturisind cu viața noastră că a-l urma pe Isus ne face mai liberi și mai bucuroși.

Ioan MĂGHERUȘAN

BOTEZUL DOMNULUI ISUS

„Învățătura lui Isus nu vine din învățare omească, de orice ce fel ar fi. Vine din contactul nemijlocit cu Tatăl, din dialogul «față către față», din viața Aceluia care S-a odihnit în sânul Tatălui. Este cuvântul Fiului”.(1)

Activitatea publică a lui Isus Cristos începe pe când avea cam 30 de ani odată cu Botezul Său în apa Iordanului de către Ioan Botezătorul. Botezul Domnului Isus a fost un eveniment care a marcat istoria universală, așa cum au fost marcate toate evenimentele în centrul cărora Sa aflat Isus Cristos. Intervenția salvatoare a lui Dumnezeu pentru omenire a fost precedată de câteva anunțuri care aveau menirea de a prevesti lucruri mărețe. Lui Dumnezeu care avea să se coboare din înălțimea cerurilor spre a mântui omenirea din păcatul adamic trebuia să I se deschidă ușa închisă de păcat și să I se netezească calea, pentru ca promisiunea mântuirii și speranța să devină realitate vie și izbăvitoare.

Ioan Botezătorul propovăduia în pustia Iudeii, pocăința și apropierea Împărăției cerurilor. El este acela despre care prorocul Isaia a zis: „Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului dreptă faceți cărările Lui” (Mt.3,3). Evangheliile, prin formulări asemănătoare, marchează începutul activității misionare a Domnului Isus ca pe o lucrare a lui Dumnezeu în istorie și desemnează pe Ioan Botezătorul ca înaintea mergător și deschizător de cale pentru Isus: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care va găti calea Ta înaintea Ta” (Lc.7,27). Ioan Botezătorul cel mai mare proroc al Vechiului Testament, a botezat cu apă pe cei din Ierusalim, din Iudeea și din preajma Iordanului. Mărturisirea păcatelor însoțea Botezul lui Ioan, iar evreii acelor vremuri cunoșteau care era rolul recunoașterii personale a păcatelor, necesitatea depășirii existenței păcătoase și începerea unei vieți noi schimbate prin harul mântuirii. Botezul simbolizează începutul renașterii spirituale, înnoirea lăuntrică a omenirii. „Noutatea consta în faptul că El, Isus, vrea să fie botezat, amestecându-se cu masa cenușie a păcătoșilor care așteptau pe malurile Iordanului”. (2)

Referindu-se la activitatea misionară a lui Isus, Ioan Botezătorul a spus: „Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine [...] Acesta vă va boteza cu Spirit Sfânt și cu foc” (Mt.3,11). Când Ioan a văzut pe Isus apropiindu-se pentru a fi botezat a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii” (In.1,29). Mielul este simbolul lui Cristos, iar sintagma „Mielul lui Dumnezeu” arată jertfelnicia Lui pusă în slujba mântuirii omului. Ioan Botezătorul propovăduia botezul pocăinței și a mărturisit zicând: „Am văzut

Foto: <http://it.wikipedia.org/wiki>

Spiritul coborându-Se din cer, ca un porumbel, și a rămas peste El! Și eu nu-L cunoșteam pe El, dar Cel care m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Peste Care vei vedea Spiritul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Spirit Sfânt” (In.1,32-33).

Acesta a fost un semn prin care Dumnezeu a arătat lui Ioan și întregii omeniri că Isus era Cel care trebuia să vină și să boteze omenirea „cu Spirit Sfânt și cu foc”. În fața dumnezeirii lui Isus, Ioan are o mică ezitare întrebând: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Mt.3,14). Însă, Isus îl ajută să depășească momentul de ezitare și îl încurajează pentru a putea să-și ducă misiunea la bun sfârșit zicând: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea” (Mt.3,15). Isus a fost singurul om din lume fără de păcat, dar a acceptat să treacă prin baia botezului pentru a curăța omenirea de păcate. „Isus a luat povara vinovăției întregii omeniri pe ume-

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

rii Săi și a dus-o în apele Iordanului”. (3)

În felul acesta Isus a fost „*botezat în Iordan de către Ioan*” (Mc.1,9). Iar după botez când ieșea din apă cerurile s-au deschis „*Și iată glas din ceruri zicând: «Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Carele am binevoit»*” (Mt.3,17). Acesta este un alt semn, o adevărată comunicare ce avea menirea de a spulbera orice îndoială despre mesianitatea lui Isus. El este cel așteptat pentru a izbăvi omenirea din robia păcatului adamic. Prin acceptarea botezului făcut de Ioan, Isus consimte de a se solidariza cu oamenii care s-au făcut vinovați de păcat, dar care tânjeau după „toată dreptatea”. Botezul reprezintă acceptarea morții păcatului, iar dreptatea și adevărul și-au găsit împlinirea prin Cruce și prin Înviere.

Botezul Domnului a fost încununat de arătarea Preasfintei Treimi: Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt. Această apariție și manifestare a dumnezeirii, în limba greacă, este numită *epifanie* și este apreciată ca o repetare a istoriei omenirii; trecutul este reluat la un nivel superior, iar viitorul anticipat. Epifania exprimă comunitatea de iubire dintre persoanele Treimice și se răsfrânge asupra comunității întregii umanități.

Prin Botez Isus a sfințit firea apelor și a întregii naturi înconjurătoare, care a fost încredințată omului pentru a o îngriji și a o administra în folosul său. Botezul lui Isus nu este ca o mărturisire a vinovăției Sale, ci ca pe o identificare a Sa cu firea omenească păcătoasă. El este modelul nostru și a făcut primii pași, iar noi trebuie să-i continuăm spre pocăință, spre mântuire. Omul cel nou adus de Isus avea nevoie de o natura înnoită și inundată de harul divin sfințitor. Cristos a venit la noi, ca să facă părtaş la viața divină pe om și întreaga natura în care omul trăiește și își îndeplinește misiunea lui ca și chip al lui Dumnezeu.

Cu nașterea și cu botezul lui Isus, omenirea începe o eră nouă, *Era creștinismului*. Creștinismul este cel care aduce înnoirea omului și a ființei sale. Botezul lui Isus nu a fost o taină lăuntrică doar pentru Sine, ci o taină izbăvitoare pentru om; după înviere această mare taină este încredințată apostolilor ca misiune fundamentală: „*Mergeți, așadar și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și a Sfântului Spirit și învățându-i să păzească toate câte vi le-am poruncit*” (Mt.28,19-20). Isus se naște, Se botează, moare și înviază în mijlocul naturii pe care o înobilează și o sfințește cu puterea dumnezeirii Sale spre folosul și mântuirea omului, iar noi primim botezul nostru ca o taină vie și izbăvitoare, din plinătatea Botezului Său.

(1) JOSEPH RATSINGER, BENEDICT AL XVI- LEA, *Isus din Nazaret*, Ed. RAO, București 2010, p.24;

(2) Idem p.31;

(3) Idem p.32;

Botezul Domnului

Iată-L pe Mântuitorul

botezându-Se-n Iordan.

Ce dumnezeiască Taină

săvârșește-acum Ioan!...

Acum vede el Treimea,

Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt,

cel mai mare Har ce-l poate

un om s-aibă pe pământ...

...Voi, câți L-ați aflat pe Domnul,

proclamați-L glorios,

spuneți lumii că iertarea

este numai în HRISTOS.

Traian Dorz

Despre posedare, exorcisme și rugăciuni de eliberare

Preot Cristian Therheș: *Vă mulțumesc pentru că ați răspuns pozitiv acestei solicitări de a clarifica câteva lucruri din domeniul demonologiei. În primul rând, cum ați definiți exorcismul?*

Preot Anton Cioba: Vă mulțumesc și eu pentru oportunitatea pe care mi-o dați de a vorbi publicului larg despre acest subiect. Exorcismul este ritualul prin care exorcistul, adică un preot desemnat de către episcop, alungă demonul sau demonii care posedă o persoană sau care au infestat un loc sau o clădire.

Ce diferență există între exorcism și rugăciune de eliberare?

Exorcismul este făcut întotdeauna de către exorcist, pe când rugăciunile de eliberare sunt la îndemână oricui, preot sau laic.

Diferență dintre cele două tipuri de rugăciune este că în cadrul exorcismelor, exorcistul intră în dialog cu diavolul și îi adresează întrebări la care diavolul este obligat să răspundă.

În rugăciunile de eliberare, de partea cealaltă, cel care le face îl roagă pe Dumnezeu să elibereze de cel rău persoana care este deranjată de influența malefică. Niciodată în cadrul unei rugăciuni de eliberare nu se va intra în dialog cu diavolul, sau nu i se va adresa o vorbă directă chiar dacă acesta se va manifesta.

Care este diferența în practica exorcismului în Biserica Greco-Catolică față de Biserica Romano-Catolică?

În Biserica Greco-Catolică avem Molitvele Sfântului Vasile cel Mare și ale Sfântului Ioan Gură de Aur, pe când în Biserica Româno-Catolică există Ritualul de exorcizare și Noul Ritual de exorcizare. Aparent sunt două tipuri de rugăciuni diferite, dar în esență sunt același lucru: exorcistul îl blesteamă, îl jură pe diavol să iasă din persoana posedă.

„Molitvele Sfântului Vasile” din Euhologhion sunt rugăciuni de exorcizare sau de eliberare?

Molitvele Sfântului Vasile cel Mare sunt adevărate exorcisme. Nu este permis să fie celebrate de orice preot și cu atât mai puțin de către credincioși laici.

Ce ar trebui să cunoască oamenii despre lucrarea diavolului în lume?

Sunt multe de spus în acest sens. Lumea de azi e curioasă de senzational și preocupată de superstiții, însă cu adevărat cunoaște foarte puține aspecte legate de diavol și de lucrarea sa în lume.

Înainte de toate, oamenii ar trebui să știe și să creadă că diavolul există și are un plan bine stabilit de a-l conduce pe om la pierzare. Trebuie să știe că a nu crede în existența diavolului nu înseamnă că sunt feriți de acțiunea sa. Dacă diavolul ar avea permisiune de la Dumnezeu, Biserica și lumea întreagă ar fi fost de mult distruse.

Oamenii trebuie, însă, de asemenea să știe că oricât de mare ar fi puterea ce o are diavolul în lume și asupra omului, fiecare dintre noi putem fi biruitori în lupta personală cu el.

Avem la dispoziție o serie de arme eficiente care ne asigură câștigul bătăliei personale. Problemă cea mare este că noi nu suntem conștienți de armele și puterea pe care o avem, iar unii chiar nu sunt interesați să știe. Astfel, diavolul ajunge să câștige multe bătălii cu multe persoane fără prea mare efort. Asta e tot ce mai poate face pentru că, oricum, lupta cea mare a fost câștigată de Cristos care l-a învins pe diavol.

Sfânta Scriptură ne relatează diferite ipostaze de persoane care erau demonizate, însă se manifestau diferit. Într-un caz se spune că persoana avea un duh mut, în alt caz un duh de slăbiciune, iar în altă parte ni se spune că un tânăr era aruncat la pământ de către diavol. Câte forme/stagii de demonizare există?

Influența pe care o are diavolul asupra oamenilor este diferită și depinde de mai multe lucruri. Înainte de toate, contează felul diavolului care posedă persoana. Poate fi un diavol mut și atunci persoana nu scoate nicio vorbă. Aceștia, conform mărturiilor exorciștilor, sunt deosebit de greu de alungat deoarece nu se reușește un dialog eficient cu ei. Inclusiv în Scriptură se relatea-

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

ză că Apostolii n-au putut scoate un diavol mut și surd dintr-un copil, iar Isus le-a explicat că acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post” (Mc. 9, 29).

De asemenea, pot fi diavoli aflați pe o scară ierarhică mai înaltă care sunt mai greu de alungat. În aceste cazuri exorcizarea unei persoane poate dura mai mult, chiar ani de zile.

Doresc să menționez faptul că dacă se depistează o posesie care s-a realizat de puțin timp este mult mai ușor ca posedatul să fie eliberat deoarece diavolul nu și-a făcut “rădăcini”, nu a reușit să se ascundă destul de bine. Dacă, în schimb, diavolul posedă persoana de mai multă vreme, adesea devine dificilă eliberarea, care necesită mai multe serii de exorcisme și, desigur, mai mult timp.

Care este procedura de identificare a unei persoane ca fiind posedată și având nevoie de un exorcism?

Cazurile norocoase sunt acelea în care persoana posedată este credincioasă, deoarece la anumite simptome își poate da seama că răul ce îl are este de natură supranaturală, religioasă, nu neapărat fizică.

Fie că vine singură, fie că este adusă de cineva, persoana ajunge într-un fel sau altul la preot. Acesta trebuie să primească persoana în nevoi și, cu caritate pastorală, să o asculte chiar dacă nu îi face plăcere ceea ce aude.

Apoi, dacă preotul consideră că este vorba de anumite probleme mai serioase, după ce a cercetat bine cazul și a făcut chiar anumite rugăciuni de eliberare, nu exorcisme, trebuie să sfătuiască persoana în cauză să meargă la un exorcist și chiar să o pună în legătură cu un exorcist. Acesta din urmă va constata dacă persoana este posedată cu adevărat și are nevoie de exorcisme.

Un lucru esențial în acest domeniu este discreția. Sunt probleme destul de delicate și trebuie asigurată totală discreție persoanelor în cauză.

Ce poate face un credincios de rând pentru a se proteja de activitatea demonică?

Să trăiască creștinește. Dacă creștinul trăiește în mod autentic viața sa atunci este aproape garantată protecția sa de cel rău.

Există anumite excepții - și aici mă gândesc la dreptul Iov din Sfânta Scriptură - în care, independent de viața sa, un om poate fi deranjat de diavol în mod extraordinar (posesie diabolică, obsesie diabolică, etc.).

Aici, însă, nu intră ispita. Această acțiune ordinară, normală, a diavolului asupra omului a fost, este și va fi întotdeauna prezentă în viața oricărui om. Inclusiv Isus a fost ispitit. Trăirea vieții creștine constă tocmai în a lupta și a ține piept acestor ispite.

În România există concepția că „cineva îți poate face rău”, ca atare multă lumea recurge la fel și fel de practici mai mult sau mai puțin oculte pentru a face dezlegări de farmece, vrăji, etc. Cum comentați

aceste practici?

Din păcate lumea cade ușor în capcanele diavolului. A face rău cuiva vine de la diavol. O astfel de acțiune este împotriva iubirii, deci împotriva lui Dumnezeu.

Lumea trebuie să fie atentă și să facă binele, să răspundă răului cu bine aceasta este singura modalitate care poate da roade.

Auzim în societate despre multe persoane care fac sau recurg la persoane care fac farmece, vrăji, descântece, dezlegări de vrăji și așa mai departe. Pe lângă faptul că aceste acțiuni sunt păcate grave condamnate de Sfânta Scriptură și Biserică, aceste practici oculte atrag întotdeauna asupra persoanelor care le fac și a celor care cer să se facă atenția sporită a celui rău. Prin aceste practici se face un fel de “pact cu diavolul” care nu va întârzia în a-și lua plata.

De menționat că toate persoanele care săvârșesc astfel de practici lucrează cu forțele celui rău, lucrează cu diavolul însuși, indiferent de ce s-ar spune.

De partea cealaltă, pentru un exorcist singura legătură cu diavolul este constituită de rugăciunea care se face împotriva lui.

Ați asistat la exorcisme sau rugăciuni de eliberare?

Am asistat atât la exorcisme cât și la rugăciuni de eliberare. Pe acestea din urmă le-am săvârșit și eu de mai multe ori pentru persoane care aveau nevoie de anumite binecuvântări sau rugăciuni speciale.

Cum se manifestă persoana în momentul în care este eliberată? Mereu își pierde controlul, urlă, strigă, se bate de pământ cum vedem în filme?

Filmele sunt filme, iar de multe ori oamenii caută senzaționalul. În momentul în care diavolul se manifestă, persoană posedată intra în transă, pierde controlul tuturor membrilor, a vorbirii, a simțurilor. Diavolul este cel care se folosește de corpul posedatului.

Este adevărat că există și anumite manifestări mai spectaculoase, precum levitarea sau vorbirea în limbi necunoscute posedatului, limbi vechi, dar sunt destul de rare.

De regulă, când diavolul preia controlul trupului posedat, există anumite semne legate de poziționarea ochilor, de privire, de cuvintele rostite, de timbrul vocal care dovedesc acest lucru.

În momentul eliberării persoanele simt o pace extraordinară, pot să se roage, nu mai au acele piedici ce le aveau înainte.

Exorcistul este cel care cunoaște dacă o persoană este într-adevăr eliberată sau diavolul îi joacă feste, încercând să inducă în eroare pe cei prezenți, mai ales pe exorcist.

Scriptura ne relatează un episod în care Isus

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 7)

întreabă demonii dintr-un om posedat “care-ți este numele”, iar acesta răspunde “legiune”. Ați menționat și dumneavoastră că pusul de întrebări face parte din ritualul de exorcizare. Ce este întrebat diavolul? Care este scopul acestor întrebări?

Cu cât exorcistul știe mai multe despre diavolul sau diavoli care posedă persoana în cauză, cu atât este mai ușor pentru acesta să știe cum să acționeze pentru a elibera persoana.

Anumiți diavoli reacționează la anumite rugăciuni, alții la anumite pasaje din Evanghelie și așa mai departe. În momentul în care exorcistul afla numele diavolului sau diavolilor și rostește aceste rugăciuni, diavolul este descoperit și ripostează. Acesta se manifestă adesea în mod violent.

În cadrul exorcismului, după ce diavolul este descoperit, exorcistul îi pune mai multe întrebări întotdeauna referitoare la posesia în cauză: când a intrat în persoana respectivă, în ce împrejurări, cine mai este implicat sau responsabil, etc.

În felul acesta exorcistul afla detalii utile pentru eliberarea persoanei, cum ar fi anumite pacte sau legături, făcături, vrăji făcute care trebuie dezlegate de către preot. Dacă sunt făcături spre exemplu, acestea trebuie găsite, binecuvântate cu apă sfințită și arse iar cenușa aruncată în apă curgătoare.

Niciodată nu se pun întrebări doar pentru satisfacerea curiozității. Este riscant. Exorcistul trebuie să întrebe doar lucruri care pot ajuta la eliberarea persoanei în cauză de posesia diavolului.

Cum ajunge o persoană să fie posedată?

Există o gamă largă de posibilități și cauze. Depinde adesea de acțiunile sale, ale celor apropiați și de ce nu, de acțiunile celor care îi vor răul.

Posesia diabolică se întâlnește foarte rar, însă acțiuni extraordinare ale diavolului se găsesc la tot pasul. Participarea la anumite ritualuri satanice, săvârșirea de pacte cu diavolul, sau dacă cineva a făcut anumite vrăji pentru o persoană, pot constitui puncte de plecare pentru o adevărată posesie diabolică.

Dacă o persoană ajunge într-adevăr să fie posedată, aceasta va suferi și din punct de vedere fizic și psihic.

Este important suportul moral pe care preotul trebuie să-l dea în astfel de momente persoanei în cauză și să o ajute să ajungă cât mai repede la un exorcist.

Din moment ce este posedată, este această persoană responsabilă de acțiunile sale? Care e legătura dintre voință și act?

O persoană posedată duce în general o viață normală, însă în anumite momente cel care o posedă îi crează anumite disconforturi, tulburări, mai ales în momentele în care se manifestă.

În acele momente, când persoană intră în transă și devine posedată efectiv, nu putem vorbi de o respon-

sabilitate a acțiunilor sale. De fapt, acțiunile din acele momente nu sunt făcute de persoană în cauză ci de către diavol.

Vorbim de înjurături, blasfemii și, în cazurile cele mai grave, chiar de atentate violente. Îmi amintesc de un moment din cadrul unui exorcism când, la sfârșitul ritualului, după ce persoana și-a revenit din transă, aceasta a întrebat dacă astăzi a spus multe prostii și înjurături. Avea un sentiment de vinovăție, dar înjurăturile și blasfemiile rostite în cadrul exorcismului au venit de la diavol și nu de la persoana în cauză.

Așadar, când persoana este în transă nu este responsabilă de actele sale, pentru că nu au fost săvârșite cu voință ei. În schimb, tot ceea ce face în restul timpului intră în responsabilitatea sa.

Cum se știe dacă persoana a fost eliberată?

Cel care poate atesta acest lucru este exorcistul. Sigur că el cunoaște tot parcursul vieții persoanei posedate și poate să-și dea seama când persoana respectivă devine liberă și eliberată.

Există anumite semne care confirmă eliberarea și acestea pot fi concrete numai în simțirile celui care a fost posedat.

Ce recomandați preoților care sunt abordați de persoane ce suspectează că sunt posedate sau au în familie pe cineva posedat?

Să-și asume comportamentul Bunului Păstor care are grijă de toate oile sale. Să le asculte, să le îndrume și să devină părtași la suferințele pe care acestea le au.

Pentru a putea face o îndrumare potrivită, însă, este esențial pentru preot să dețină anumite cunoștințe din domeniul demonologiei și să nu-i fie frică de necuratul.

Preotul este primul în câmpul de bătaie cu forțele celui rău. Lui i s-a dat putere de către Isus de a-l alunga și ține departe pe diavol.

Discernământul adecvat în astfel de situații vine din studiu personal, rugăciune și experiență. În urma acestui discernament, preotul va ști să îndrume persoană în cauză la exorcist, la psiholog, sau să facă pentru aceasta rugăciuni de binecuvântare și eliberare.

Dacă un preot nu e sigur ce să facă din lipsă de experiență, cel mai bine este să întrebe pe cineva cu experiență în domeniu care îl poate ajuta să discearnă de la caz la caz.

Ce gânduri de încheiere aveți pentru cei care vor citi acest interviu?

Nu vă temeți! Cristos l-a învins pe diavol. Sfânta Fecioară i-a zbrobit capul șarpelui. Noi, deși ne aflăm într-o luptă spirituală continuă, prin Cristos și cu ajutorul neîncetat al Sfintei Fecioare Maria, putem învinge întotdeauna.

Interviu realizat de **Pr. Chris Terhes**,
Președintele Romanian Greek-Catholic Association
<http://greco-catolica.org>

Pr. Anton MOISIN

Primele hirotoniri de preot, în secret

Octavian Moisin terminase studiile la Academia de Teologie din Blaj în vara anului 1948. Cu 3 ani înainte primise Tonsura clericală și Lectoratul de la Episcopul Valeriu Traian Frențiu, Administrator Apostolic al Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș, iar la 25 Aprilie 1948 fusese hirotonit Diacon la Blaj de către Episcopul Ioan Suci.

La 1 Decembrie 1948, Biserica Română Unită a fost scoasă în afara legii prin "Decretul 358". Din acel moment, orice hirotonire-care oricum nu se mai putea face decât în secret- comporta riscul condamnării la temniță.

Cum le aranjează totuși Providența! De-abia începuseră să jubileze prigonitorii că au câștigat războiul contra Bisericii Române Unite, când Dumnezeu a dat primul semn că nu va fi așa, ci doar că s-a întors o pagină din istoria ei și se pregătește scrierea alteia, fără egal în trecut prin revărsare de har pe care o aduce sacrificiul pentru Cristos, că Biserica întemnițată va trăi și în afara închisorilor, că noi slujitori vin să ia locul celor arestați. Teologul Octavian Moisin îi ceruse anterior Episcopului Ioan Suci să-l hirotonească preot în ziua de Sfintele Paști a aceluiași an 1948 dar acesta i-a răspuns: „Ziua de Paști nu o socotim potrivită pentru hirotoniri”, rezumându-se să-l hirotonească diacon în ziua de Florii. Acum Episcopul Ioan Suci și ceilalți Episcopi Uniți erau în detenție, nu mai avea cine să-l hirotonească preot, ba a mai venit și scoaterea întregii Bisericii Române Unite în afara legii.

Tocmai atunci Octavian, care era și inginer petrolist în zona Câmpina, s-a dus în delegație la București. Din întâmplare s-a întâlnit pe o străduță în apropiere de Institutul de Arte Frumoase, lângă Catedrala Sfântul Iosif, cu doi teologi uniți, pe care îi cunoștea, anume Gheorghe Guțiu și Liviu Chifor. S-au bucurat toți trei, au discutat și Octavian le-a spus că vrea să se preoțească, pas pe care și ei voiau să-l facă. S-au hotărât să se hirotonească împreună, anume la Mitropolitul catolic Alexandru Cisar, care nu fusese încă reprimat. Octavian s-a dus la Mitropolitul Cisar și i-a spus intenția sa. Acesta a șovăit, se cam temea de urmărire. Dar, în mod providențial, la discuție a fost prezent și Episcopul Anton Durcovici (romano-catolic, de la Iași). Erau numai ei trei, Durcovici stătea pe un fel de laviță aproape de geam, tăcuse până atunci dar văzând că Mitropolitul Cisar șovăie, a intervenit ferm: „Nu, acum trebuie hirotoniți!”. Atunci Cisar a acceptat.

Toți trei (Octavian Moisin, Gheorghe Guțiu și Liviu Chifor) au fost plasați pentru o săptămână de exerciții spirituale într-o cameră cu patru paturi la Seminarul de la Catedrala Sfântul Iosif din București. În patul al 4-lea stătea Preotul Vamvulescu Anton (a scris el ulterior „Carte pentru luna Mai. Gânduri închinare Preasfintei Fecioare Maria”). Îndrumătorul lor în acea săptămână de pregătire a fost Preotul Prof. Raffael, un cleric de mare

valoare, la care s-au și spovedit.

În ziua de 8 Decembrie 1948, Sărbătoarea Neprihănitei Zămislirii a Sfintei Fecioare Maria a avut loc hirotonirea într-o Preoție. Ea a fost oficiată de Mitropolitul Alexandru Th. Cisar în Capela Seminarului Teologic de la Arhiepiscopia Romano-Catolică de București. Primul hirotonit a fost Octavian Moisin. Au urmat, în ordine, Liviu Chifor, apoi Gheorghe Guțiu (după revoluție a fost consacrat Episcop de Cluj-Gherla).

Tot atunci au fost hirotoniți ca diaconi și patru teologi romano-catolici: Victor Iacobec, Vittorio Blasutti, Ioan Dragomirescu și Ioan Cervenco.

Au asistat: Mons. Iosif Schubert, Vicar General (ulterior consacrat în secret ca Episcop romano-catolic de București), teologii seminariști, preoții și călugărițele de la Arhiepiscopia Romano-Catolică București și Maria Moisin (soția Preotului Octavian Moisin).

Aprobarea hirotonirii a dat-o Nuntialul Apostolic la București, Gerald Patrick O'Hara, Arhiepiscop de Savannah (S.U.A.), care a înștiințat Vaticanul și a primit acceptul, pe cale diplomatică, sub pontificatul Papei Pius al XII-lea. Împrejurările erau excepționale. Noii hirotoniți uniți au primit facultatea de a celebra Sfânta Liturghie, pe lângă ritualul propriu greco-catolic și în ritualul romano-catolic, după necesitate putând celebra chiar trei Sfinte Liturghii pe zi (mai ales pentru decedați).

După hirotonire a urmat rezolvarea problemei jurisdicției pe Arhidieceza Greco-Catolică de Alba Iulia și Făgăraș, pe care Mitropolitul Alexandru Cisar nu putea să o dea (el o avea numai pe Arhiepiscopia Romano-Catolică de București). De aceea, au trebuit să meargă pentru rezolvarea ei la Nuntiatul.

Ceea ce a urmat a fost o veritabilă sfidare la adresa regimului comunist și a Securității. E vorba de „defilarea celor șapte” (trei preoți greco-catolici și patru diaconi romano-catolici), în reverendă, de la Arhiepiscopie la Nuntiatul, pe jos. Preoții uniți erau clandestini și defilau pe față!

La Nuntiatul li s-a dat jurisdicția. Preotului Octavian Moisin i s-a încredințat activitatea pastorală pe titlul Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș (Blaj). Cu acordul unanim al celor prezenți a fost desemnat să vorbească, la micul ceremonial de acolo, Preotul Octavian Moisin. El a prezentat „mărturia de credință și angajamentul de fidelitate față de Biserica Catolică și Scaunul Apostolic al Romei, precum și, în special, devotamentul și lupta pentru cauza Bisericii Române Unite cu Roma (Greco-Catolică) aflată în martiriu. Nuntialul a răspuns întărindu-i în credință și fapte și transmițându-le Binecuvântarea Apostolică a Sanctității Sale Papa Pius al XII-lea.

După acest act istoric, au urmat pentru Preotul Octavian Moisin 41 de ani de prigoană comunistă până în Decembrie 1989. S-a dovedit un mare mărturisitor al Bisericii Române Unite cu Roma.

Episcopul Anton Durcovici ridicat la cinstea altarelor

Episcopul Anton Durcovici (1888-1951), episcop romano-catolic mort în închisoarea de la Sighetu Marmăției, al cărui martiriu pentru credință a fost recunoscut de papa Francisc la 31 octombrie 2013, va fi beatificat sâmbătă, 17 mai 2014, ora 11.00, la Iași, în cadrul unei sfinte Liturghii solemne oficiată de card. Angelo Amato.

PS Petru Gherghel, episcop de Iași, a primit de la Vatican (joi, 9 ianuarie 2014) avizul din 23 decembrie 2013 prin care Sfântul Scaun a aprobat data proclamării episcopului Anton Durcovici ca fericit în centrul Episcopiei Romano-Catolice de Iași, unde a slujit în ultimii ani ai vieții.

Sfânta Liturghie a beatificării va fi prezidată de trimisul papei Francisc, Eminența sa cardinalul Angelo Amato, prefect al Congregației pentru Cauzele Sfinților. Odată declarat fericit, episcopul Anton Durcovici va fi înscris în rândul fericitilor și sfinților Bisericii Catolice, introdus în calendarul Bisericii locale și sărbătorit la 10 decembrie, ziua martiriului său.

Anton Durcovici este al patrulea martir catolic din România, din perioada prigoanei comuniste, declarat fericit de către Biserica Catholică, după Constantin Ignățiu Bogdánffy (2010), episcop romano-catolic auxiliar de Satu Mare și Oradea, mort în 1949 în închisoarea din Aiud, Ioan Scheffler (2011), episcop romano-catolic de Satu Mare, mort în 1952 în închisoarea din Jilava, și Vladimir Ghika (2013), preot romano-catolic și principe român, mort în 1954 în închisoarea din Jilava. Tot din România a fost ridicat

la cinstea altarelor fericitul Ieremia Valahul de către papa Ioan Paul al II-lea la 30 octombrie 1983.

Pr. Cornel CADAR

Biografie

Episcopul Anton Durcovici s-a născut la 17 mai 1888, în Bad Deutsch-Altenburg, în Austria. La vârsta de șase ani a venit la Iași, unde a frecventat cursurile Școlii Elementare a Parohiei Catolice. S-a transferat la o școală din Ploiești și, apoi, la București, unde s-a înscris la Școala „Sfântul Iosif” (1898-1901), apoi ca seminarist la Seminarul „Sfântul Duh” (1901-1906). La 30 octombrie 1906 a fost trimis la Roma, pentru a-și continua studiile teologice la Colegiul „De Propaganda Fide” (1906-1911). A fost sfințit preot, la 24 septembrie 1910, în bazilica „Sfântul Ioan din Lateran” (Roma) și s-a reîntors în țară, la 11 august 1911. După 1911 a fost mai mulți ani prefect de studii și profesor la Seminarul Arhiepiscopal „Sfântul Duh” și școlile arhiepiscopale „Sfântul Iosif” și „Sfântul Andrei” din București. A fost și administrator parohial, la parohiile din Târgoviște, Buzău și Giurgiu, în diverse etape, până în 1930. După Primul Război Mondial, părintele Anton Durcovici a ocupat diferite funcții în cadrul Arhiepiscopiei de București: director al Internatului „Sfântul Andrei” (1920-1924), canonic al catedralei „Sfântul Iosif” (din 8 martie 1923), rector al Seminarului „Sfântul Duh” (septembrie 1924 - octombrie 1947), vicar general al Arhiepiscopiei de București (2 octombrie 1935 - octombrie 1947), președinte al Academiei Teologice „Sfântul Duh” (1930-1947), cenzor al cărților, al doilea judecător în tribunalul bisericesc, examinator pentru cler, membru în Consiliul Școlar Eparhial, președinte al Congregației Mariane a Bărbatilor din București (1921-1947), redactor-coordonator la ziarul „Farul nou” (1933-1944), președinte al Asociației Mamelor Creștine, președinte al Ordinului al Treilea Franciscan (terțiar), membru în consiliul administrativ arhiepiscopal, duhovnic penitențiar, responsabil al Uniunii Apostolice a Clerului din România (1926-1947), di-

rector național al Operei Intronizării Preasfintei Inimi a lui Isus în Familiile Creștine (din 31 martie 1939). A fost decorat în 1931 cu Ordinul Steaua României în grad de ofițer, iar în 1934 a fost numit camerier papal.

La 30 octombrie 1947, papa Pius al XII-lea l-a numit episcop de Iași. A fost consacrat la 5 aprilie 1948, în catedrala „Sfântul Iosif” din București, de nunțul apostolic Gerald Patrik O'Hara, și înscăunat, în catedrala din Iași, la 14 aprilie, același an. În timpul scurtei sale păstoriri a Diecezei de Iași, episcopul Durcovici a desfășurat o activitate pastorală asiduă, vizitând parohiile din Moldova și însușindu-și cu viața sa inimile enoriașilor. La 17 ianuarie 1949 a fost numit și administrator apostolic al Arhiepiscopiei de București. La 26 iunie 1949, în timp ce mergea spre Popești-Leordeni pentru a administra taina sfântului Mir, a fost arestat de Securitate și închis la București (26 iunie - 4 mai 1951), Jilava (4 mai - 10 septembrie 1951) și, apoi, la Sighetu Marmăției, unde, în urma bătăilor și a înfometării, a murit la 10 decembrie 1951, fiind înmormântat în Cimitirul Orășenesc din localitate.

Procesul de canonizare al ep. Anton Durcovici a început cu faza diecezană, la 25 martie 1997, continuând, la 8 februarie 2010, cu faza romană. La 28 februarie 2013, la Vatican, s-a dat votul afirmativ argumentării teologice a martiriului episcopului Durcovici. La 15 octombrie 2013, la Vatican, membrii Congregației pentru Cauzele Sfinților, în unanimitate, au exprimat părerea pozitivă asupra martiriului și virtuților ep. Anton Durcovici. La 31 octombrie 2013 papa Francisc a recunoscut martiriul ep. Anton Durcovici, iar la 23 decembrie 2013 s-au aprobat data și locul beatificării.

**Biroul de presă al
Episcopiei Romano Catolice de Iași**

Centenarul Reuniunii Mariane a Eparhiei de Oradea: 1913-2013

La “Biserica Seminarului”, în rugăciune, mărturii, evocări, cântece mariane și colinde, sâmbătă, 21 decembrie, Reuniunea Mariană din Oradea a sărbătorit aniversarea celor o sută de ani de viață sub ocrotirea Sfintei Fecioare.

Părintele paroh Eduard Fischer, Părintele Antoniu Chifor, rectorul Seminarului și studenții teologi, gazdele Centenarului, au așteptat pe marianiști cu biserica în sărbătoare. În fața altarului, Preacurata, în imaginea statuii de la Lourdes, și –a primit fiicele și fiii cu toată dragostea de Mamă. Impodobită cu flori, aceeași imagine a Preacuratei se regăsea într-o veche icoană. Bradul impodobit pentru Crăciun învăluia totul în mireasmă de cetină...

În urmă cu o sută de ani, în aceeași haină de sărbătoare și în același loc, a fost înființată Reuniunea Mariană avându-l ca prim membru fondator pe Episcopul Demetriu Radu.

În procesiune, purtând în brațe o statuie a Preacuratei, cu steagul marian alături, marianistele și marianiștii, cântând imnul marian „Sub steagul tău, Marie”, au intrat în biserica plină de credincioși.

PSS Virgil Bercea și mai mulți preoți au celebrat Sf. Liturghie pentru Reuniunea Mariană. În inima tuturor era recunoștința adusă Preacuratei pentru cei 100 de ani de ocrotire, de viață și rugăciune mariană.

La sfârșitul Sf. Liturghii, în cuvântul său, Preasfinția Sa a vorbit despre Reuniunea Mariană ca despre o asociație distinctă în care membrii ei “mărturisesc bucuria și frumusețea vieții de marianist”. Si au făcut acest lucru și în “vremile de restriște ale persecuției Bisericii și a credincioșilor ei”, depășind pe degete Sf. Rozar, participând pe ascuns la Sf. Liturghii și primind tot pe ascuns Sfintele Taine. Ei au făcut astfel încât să nu se piardă spiritualitatea marianistă, transmitând-o generațiilor noi.

Pr. Mihai Tegzeș, spiritualul eparhial al Reuniunii, a prezentat o meditație despre Sfânta Fecioară, model de viață al marianiștilor, iar Pr. Mihai Vătămănelu a vorbit despre Reuniunea Mariană de la Mănstirea Franciscană “Maica Domnului” din Oradea și despre minunatul mozaic din altarul Bisericii, reprodus pe “Icoņa aniversară a Centenarului”.

Președinta Reuniunii, prof. Otilia Bălaș, a evocat momente din istoria Reuniunii Mariane din Eparhia de Oradea. Cu emoție, s-au amintit numele întemeietorilor, al Episcopului Demetriu Radu, al “neobositului” paroh al Bisericii Seminarului, Ioan Genț, al rectorului Seminarului Florian Stan și al altor personalități.

De la întemeierea Reuniunii Mariane, la 28 decembrie 1913, până la suprimarea violentă a Bisericii noastre în anul 1948, marianiștii au avut norocul să aibă îndrumători spirituali pe Episcopii Demetriu Radu, Valeriu Traian Frențiu și Ioan Suciu, dar și preoți de elită

ai Bisericii noastre. Credința Preacuratei a fost lumina credinței lor, a tuturor. Acești preoți i-au învățat pe marianiști să se aplece asupra vieții lor interioare, să aspire spre o înaltă spiritualitate punând accentul pe efortul de autodepășire. S-a insistat asupra cunoașterii culturii umaniste prin care se îmbogățește sufletul și înfrumusețează viața. În anii aceia s-a lucrat “fără să se știe ce este odihna, fără zgomot, cu rost și cu spor”.

În timpul persecuției Bisericii noastre, Reuniunea Mariană a continuat să existe prin rugăciune, cu deosebire Sfântul Rozar, bobițele căruia, în taină și lacrimi, treceau prin mâinile celor care nu și-au trădat credința, au sperat și au așteptat “ceasul libertății” pentru Biserică.

Reorganizată de PSS Vasile Hossu, în 1993, Reuniunea Mariană se bucură astăzi de sprijinul PSS Virgil Bercea care a reușit să stabilească echilibrul între “ieri” și “azi” și să extindă Reuniunea pe cuprinsul Eparhiei. Reuniunea noastră răspunde chemării Sfântului Părinte Francisc și a Bisericii de azi intrând în apostolatul care îl duce pe Cristos omului din lumea secularizată și înstrăinată de Dumnezeu.

Mărturiile despre Sfânta Fecioară în viața personală de marianist au fost prezentate de doamna profesoară Victoria Negrea și de doamna Maria Hetco cât și dl. Florin Filimon.

Cu rugăciune și speranță, ocrotită și iubită de Sfânta Fecioară, Reuniunea Mariană din Eparhia noastră face de-acum primii pași în al doilea secol al existenței ei.

Cântecele mariane și colindele studenților teologi au încheiat emoționanta sărbătoare a aniversării Centenarului Reuniunii Mariane.

Dar nu a fost chiar o încheiere... a urmat bucuria oferită de Pr. Eduard Roman: o masă pentru toți cei prezenți și multe surprize.

“Cu blândul Isus, să ne binecuvânteze Fecioara de Sus!”

Otilia BĂLAȘ

Marea sărbătoare a Crăciunului în Familia Don Orione

„Nu vă temeți, căci, iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul”

Marea sărbătoare a Crăciunului în Familia Don Orione, de duminică trecută, la care au participat câteva sute de elevi, copii, tineri, părinți și educatori a fost urmată, săptămâna aceasta, de serbările grupelor de la grădiniță.

În această perioadă cu toții ne-am bucurat de sosirea iernii cu primii fulgi de zăpadă, a lui Moș Nicolae, pentru ca mai zilele acestea să vină și Moș Crăciun cu daruri, multe daruri!

Mare ne-a fost bucuria când joi 19 decembrie am putut să colindăm împreună cu Preasfințit Episcopul nostru Virgil, care cu multă dragoste a venit în mijlocul nostru dăruindu-ne câte o ciocolată și bomboane, dar

mai ales binecuvântarea sa pentru fiecare dintre noi copii, educatori, părinți și toți cei dragi, pentru a fi pregătiți să-l primim cum se cuvine pe Pruncul Isus, precum și urarea pentru o vacanță plăcută și un An Nou fericit!

“Revelion alternativ” la Centrul Don Orione din Oradea

Sărbătoarea trecerii dintre ani – Revelionul – a fost trăită și anul acesta într-un profund spirit creștin. Mulțimea de tineri orionini (orădeni și nu numai) la care s-au adăugat și grupul de tineri de la Mănăstirea Franciscană, au ales să înceapă această sărbătoare printr-o rugăciune de mulțumire, participând la Sfânta Liturghie de la ora 18:00, la Biserica Duminica Tuturor Sfinților (Don Orione) din Ioșia.

Au urmat momente de socializare, muzică, scene, dansuri din diferite zone ale țării, punându-se un accent deosebit pe datini și obiceiuri românești.

Înainte de miezul nopții am participat cu toții la Slujba de „Te Deum”, în Catedrala „Sfântul Nicolae”, unde ne-am rugat împreună cu Preasfințit episcopul nostru, PS Virgil Bercea și foarte mulți credincioși.

După rugăciunea din Catedrală, s-a ciocnit un pahar de șampanie cu ceilalți credincioși, după care majoritatea s-au îndreptat spre piața centrală a orașului pentru a urmări focurile de artificii.

Bucuria sărbătorii a fost reluată în sala de festivități a Liceului “Don Orione” unde, pentru început, în centrul atenției au fost sărbătorii zilei și mai ales majoratul seminaristului-animator Cristian Hoduț.

Revelionul este „alternativ” întrucât se dorește a fi într-un spirit creștin: rugăciune, decență, respect, fără țigări și alcool, într-o atmosferă care i-a făcut pe toți să se simtă membrii ai unei mari familii.

Mulțumim Bunului Dumnezeu că ne-a permis să fim și la acest Revelion multe persoane, că am putut să ne simțim bine, să ne distrăm frumos și să petrecem împreună cu păstorii noștri și în mod deosebit cu Episcopul nostru Virgil Bercea a cărui binecuvântare am primit-o pentru Noul An pe care l-am început.

Cu Moșii la colindat

La Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a devenit o tradiție *colindul moșilor*. Cei peste 250 de elevi din clasele Step by Step, au îmbrăcat joi, 19 decembrie 2013, haina de Moș Crăciun și s-au reunit în sala festivă a școlii pentru o ultimă repetiție a colindelor pregătite în acest an, împreună cu cele douăzeci de învățătoare: Pe podele de nuiel, Noi umblăm a colinda, Sus pe cerul înstelat, La Vifleem colo jos, Am pornit cu colindatul și Colinde, colinde. Fie colinde populare, fie colinde preluate din repertoriul unor artiști consacrați, micii interpreți au învățat cu conștiinciozitate textele pentru a împărtăși bucuria trăită împreună celor ce i-au ascultat.

I-au colindat întâi pe Preasfinția Sa, Episcopul nostru Virgil Bercea, pe domnii directori și profesori și, împreună cu o mulțime de părinți, au pornit într-un șir interminabil spre Pasajul Vulturul Negru, unde s-au oprit la sediul central al Televiziunii DG24. Zâmbitori și fericiți, acompaniați de clopoței și tobe, au vestit bucuria Nașterii Mântuitorului, într-o atmosferă plină de încălzătură spirituală și de culoare, oferită de „marea de moși”. Au pornit apoi spre strada pietonală, cu gândul de a împărtăși aceeași căldură trecătorilor, care, cu

generozitate, i-au ascultat și și-au arătat bucuria prin gânduri bune și zâmbete.

Ultimul popas în acest an a fost în fața Teatrului de Stat „Regina Maria”, unde i-au colindat pe părinții lor, emoționați și în acest an, grație bucuriei de pe chipurile copiilor, care au învățat că este extraordinar să dăruiești un zâmbet și să aduci vestea cea bună a Nașterii lui Isus, Lumina și Mântuirea tuturor.

Lia ȘIPOȘ

O după-masă petrecută cu îngerii

E din nou sfânta zi de duminică. Am așteptat, curios și nerăbdător ca împreună cu un grup de tineri din Zalău să particip la Reculegerea din Postul Crăciunului organizată de surorile de la Mănăstirea „Sfânta Inimă a lui Isus” împreună cu Pr. Bertean Daniel și Pr. Ciprian Robotin. A fost pentru mine o experiență inedită, pe care doream să o trăiesc cu intensitate maximă. M-am dus cu emoție dar și cu o bucurie pe care n-o pot explica în cuvinte. Când am început, totul părea învăluit într-o pace cerească, ce cobora din cupola ocrotitoare a Raiului. Am meditat asupra Bunevestiri și în mintea mea s-a deschis o poartă spre un tărâm sacru. Mi-o imaginam pe Sfânta Fecioară, îngenunchiată, într-o casuță modestă, cufundată în Rugăciune și adorație. Era atât de frumoasă și o simțeam atât de aproape de mine încât aveam senzația că o pot atinge. Dintr-o dată imaginea a fost inundată de o lumină puternică iar pe o pană de curcubeu a coborât un Făt-Frumos cu aripi. Nu, nu era Făt-Frumos. Era îngerul Gavril, pe care îl cunoașteam bine, nu știu exact de unde. M-am bucurat de vestea minunată și simțeam că sunt martorul unui eveniment unic din istoria lumii, nașterea lui Isus.

Din piepturile celor aproximativ 40 de tineri prezenți, se desprindeau din când în când, invocații, ca niște bulgări de lumină. Eu îl simțeam pe Isus atât de aproape încât aveam sentimentul că pot să fac orice, pot să mă înalț și să zbor pe aripile iubirii pe care Isus o revarsă asupra fiecăruia dintre noi. După cum era și firesc, după

meditație a urmat adorația lui Isus: ”Vino, Doamne între noi / Când sunt vânturi și ploi / Chiar și-atunci când suntem fericiți!...” Adorația a fost un moment minunat deoarece a fost făcută cu sinceritatea pe care Mântuitorul nostru o apreciază și o iubeste atât de mult.

În această atmosferă minunată, tinerii prezenți și-au purificat sufletul printr-o spovadă pregătindu-se astfel pentru a întâmpina Nașterea Domnului. În timpul Sfântei Liturghii, am fost primiți la Cina cu Trupul și Sângele lui Cristos. A fost... magic! Sentimentele mele au prins glas într-o Rugăciune pentru toți cei pe care-I iubesc și pentru toți cei pe care nu-I iubesc, o rugăciune pe care am așezat-o în brațele Domnului meu, Isus.

A fost un sentiment nemaipomenit și sper din tot sufletul că nu va rămâne unic.

Alexandru Tudor TRIF

Biserica Română Unită în „Acta Musei Porolissensis”

Muzeul Județean de Istorie și Artă din Zalău a lansat de curând volumul XXXIV al anuarului „Acta Musei Porolissensis”. Din cuprinsul acestei ediții au fost dedicate istoriei Bisericii Greco-Catolice aproximativ 180 de pagini din totalul de cca. 450 de pagini.

La realizarea lucrării au contribuit 37 de autori, iar 18 dintre aceștia și-au îndreptat atenția, cu precădere, asupra Vicariatului Greco-Catolic al Silvaniei. În această direcție tematică au adus un aport considerabil: cercet. șt. al Muzeului de Istorie și Artă din Zalău dl. Marin Pop, cercet. Centrului Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale din Satu Mare dl. Aurel Pop, cercet. al Memorialului Victimelor Comunismului și al Rezistenței din Sighetu Marmăției dl. Robert Furtoș, cercet. șt. dr. III la Institutul de Istorie „G. Barițiu” al Academiei Române din Cluj-Napoca dna. Mirela Popa-Andrei, asist. cercet. la Facultatea de Istorie și Filosofie din Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca dna. Monica Mureșan ș.a.

Printre colaboratorii acestei cărți s-au numărat 3 preoți greco-catolici și anume preotul Ciprian Robotin din parohia „Sfânta Familie” (Zalău), preotul Florin Mărincean din Parohia „Sfânta Treime” (Șimleu-Silvaniei) și preotul paroh Cristian Borz din Parohia „Întâmpinarea Domnului” (Bădăcin).

„Dacă în ultimii 24 de ani rolul Bisericii Române Unite în emanciparea poporului român a fost discret prezentat, acum, tot mai multe publicații importante alocă spațiu pentru a evidenția rolul pe care Biserica

noastră l-a avut pentru națiunea română,” a declarat preotul Cristian Borz.

Ioana GALE

Încreștinare la Poiana

În Duminica după Botezul Domnului Isus Cristos, o parte a Asociației Fondacio, Creștini pentru lume, s-au aflat în parohia Poiana, unde împreună cu o parte a credincioșilor parohiei, au încreștinat șapte copii cu vârsta cuprinse între 6 și 18 ani, provenind toți din aceeași familie. Asociația Fondacio, a sprijinit această activitate cu ajutorul celor care au contribuit la strângerea de fonduri, din cadrul concertului caritabil „*Dar mai presus de toate este caritatea*”, din data de 12 decembrie 2013, susținut în Aula Magna a Seminarului Teologic a cărui coordonator a fost părintele Popa Paul.

Asociația Fondacio, a fost reprezentată de următoarele persoane: Ramona Cearnău, Florin Bogdănel Timoš, Eugen Ivuț, Noemi Mikoș, Nicu Traistă din partea Seminarului Teologic, iar din partea Liceului Teologic, Vasile Chindriș și Călin George Creț.

În cuvântul său de învățătură, părintele paroh Gheorghe Dat, a adus mulțumire lui Dumnezeu pentru toate, oaspeților și credincioșilor din parohie pentru lucrarea mântuitoare și sacrificiul pe care l-au depus acești tineri de al mărturisi pe Cristos înaintea oamenilor, punând în practică învățătura Mântuitorului că:

„Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor și Eu o să îi mărturisesc pe ei înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”.

După ce copii au primit cele trei Taine de inițiere creștină, nașii au mers la casa finilor pentru a le dăruia produse alimentare, îndemnându-i pe copii să rămână în comuniunea lui Dumnezeu, participând activ la Cultul Divin devenit astfel modele de urmat pentru semenii lor.

Asociația Fondacio

Și-au aplecat privirile spre sărmani

Așa cum face în fiecare an, și în 2013, de Crăciun, Asociația Caritas Eparhial Oradea (ACEO) și-a aplecat privirile spre cei nevoiași. Organizația, nu doar că a dus tradiția mai departe, ca beneficiarii săi să nu ducă lipsă de ceva de sărbătoarea de Crăciun, ci s-a îngrijit să ofere căldură și speranță sărmanilor. În jur de 80 de persoane, care provin din familii nevoiașе și chiar oameni ai străzii, beneficiari ai programului „O masă caldă pentru sărmani”, au luat masa de Crăciun împreună cu angajații, voluntarii și familiile celor din ACEO, la cantina socială a organizației. În jurul prânzului, bucuroși că cineva se gândește la ei, s-au așezat cuminiți la masă și au mâncat în liniște tot ce li s-a pus în farfurie. Nu au făcut mofturi și nu au uitat să spună, la final, „Vă mulțumim pentru că ne-ați făcut să ne simțim ca într-o familie!”. Iar cei de la Caritas Eparhial au avut grijă ca masa să fie bogată, iar atmosfera cât mai familiară.

Astfel, Caritas Eparhial a reușit să-i facă pe oameni să uite, pentru o clipă, de problemele cu care se confruntă și să simtă Magia Crăciunului.

„Crăciunul prin excelență este o sărbătoare a familiei. Dorim ca asistații noștri să simtă de Crăciun, mai mult ca oricând, că fac parte dintr-o familie. Dorim să aducem un strop de bucurie, cu ocazia Crăciunului, în sufletul și pe chipul unor oameni singuri, aflați în nevoie sau bolnavi. Aceasta este

esența Sărbătorii Crăciunului: să dăruiești”, este de părere părintele Olimpiu Todorean, președintele ACEO.

Crina DOBOCAN www.bihon.ro

Lansare de carte

La Librăria Gutenberg din Oradea, joi 16 ianuarie, într-o atmosferă de prietenie și relaxare, a avut lor lansarea cărții „Despre adicții și patimi – o abordare psihologică și teologică”, scrisă de pr. Cristian Bălănean.

Prezentarea cărții a fost făcută de Prof. Univ. Ionuț Popescu, directorul Departamentului Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș Bolyai Cluj Napoca.

Cartea vine în contextul în care în ziua de azi trăim o criză profundă a valorilor și a intensificării relativismului moral. Este o carte care face legătura între abordarea psihologică și cea teologică a problemei patimilor și adicțiilor. Autorul susține necesitatea acestei abordări, din perspectivă psihologică și teologică, deoarece teologia poate să aducă o soluție acestor probleme.

La eveniment au participat mai mulți preoți, și profesori ai Facultății de Teologie, precum și foști colegi de facultate ai autorului.

Cartea părintelui Cristian Bălănean este a doua publicată, urmând, în viitorul apropiat, să iasă ce-a de-a treia.

Daniel PIȚ

Alin CREȚU

Teoria inteligențelor multiple

De multe ori, din dorința de a-i educa cât mai bine, părinții și profesorii au tendința să îndrume copiii în procesul de învățare fără a ține cont de nevoile și competențele lor. Ce uită însă aceștia este că fiecare copil învață diferit, în funcție de aptitudinile sale.

Teoria inteligențelor multiple, specifică faptul că fiecare dintre noi este înzestrat cu un dar. Metoda de învățare ideală variază de la elev la elev – ea trebuie să antreneze tocmai aceste abilități personale, pentru ca procesul să fie într-adevăr eficient.

Dacă metodele de predare sunt atractive pentru copii, aceștia vor învăța mai repede și cu mai mult drag, pentru că nu vor mai privi temele și școală ca pe o corvoadă. Activitățile din clasă ar trebui să fie adaptate și să utilizeze resursele necesare astfel încât să răspundă nevoile copiilor, indiferent de tipul de inteligență care îi caracterizează: verbală, matematică, vizuală, corporală, muzicală, naturalistă, inter sau intrapersonală. La vârste fragede, cea mai bună metodă de predare este prin joc: jocuri de mișcare, teatru de păpuși și marionete, poezii și cântece.

Teoria Inteligenței Multiple a fost dezvoltată de către profesorul Dr. Howard Gardner în 1983, cu scopul de a-i ajuta pe educatori, profesori, psihologi și părinți să înțeleagă mai bine modalitățile prin care un copil procesează și asimilează informațiile.

Teoria lui Gardner nu numai că a devenit un punct de referință pentru experții în educație, dar a și atras atenția asupra modului în care copiii se exprimă pe ei înșiși. Te întrebi ce tip de inteligență are copilul tău?

1. Inteligența lingvistică

Acest copil este interesat de școală, îi place să citească foarte mult, are un vocabular bogat, preferă materiile umaniste în detrimentul celor matematice, învață o limbă străină cu ușurință, scrie și vorbește corect, îi plac rimele și jocurile de cuvinte și își verbalizează gândurile foarte ușor.

Gândește prin cuvinte și învață cel mai bine prin: vorbire, scriere, citire.

Recomandare: Roagă-l să-ți povestească despre cărțile pe care le citește, jucați-vă jocuri de societate centrate pe folosirea vocabularului (de pildă Scrabble). Încurajează-l să țină discursuri sau să fie prezentator la serbările de la școală și înscrie-l la cursuri de teatru.

Cariere posibile: poet, scriitor, jurnalist, profesor, avocat, public speaker, om de publicitate, comunicator, actor.

2. Inteligența logico-matematică

Acest copil este curios în legătură cu modul în care funcționează lucrurile din jurul lui, îi plac matematica și calculele (în special dacă le poate face direct

în minte), îl pasionează jocurile de strategie precum șahul sau jocul de dame, ghicitorile și puzzle-urile, îl fascinează experimentele, istoria naturală și este la curent cu tot ce mișcă în aria tehnologiei și a computerelor.

Gândește prin argumentări și învață cel mai bine prin: categorisire, clasificare, rezolvare de probleme.

Recomandare: Încurajează-l să rezolve diferite tipuri de puzzle-uri, înconjoară-l de jocuri precum șah sau table, lasă-l să descopere și să-și dea singur seama de cum funcționează anumite lucruri și îndeamnă-l să pună cât mai multe întrebări.

Cariere posibile: om de știință, inginer, cercetător, contabil, programator, doctor, detectiv, matematician, inventator

3. Inteligența spațială și vizuală

Copilul are o înclinație spre a citi și înțelege ușor grafice și hărți, adesea visează cu ochii deschiși, are talent la desen, schițează sau sculptează, îi plac filmele și îl pasionează să desfacă lucrurile în bucăți și apoi să le assembleze la loc.

Gândește în imagini și învață cel mai bine prin: vizualizare, culori și pictură, schițe.

Recomandare: Oferă-i cât mai multe oportunități de a picta, colora și crea. Dăruiește-i puzzle-uri 3D și jocuri care îi pun creativitatea la încercare, cum ar fi cele care implică labirinturi ori rezolvarea de probleme pe bază de indicii. Încurajează-l să creeze și să dezoneze clădiri sau obiecte de îmbrăcăminte.

Posibile cariere: sculptor, mecanic, arhitect, graphic designer, designer de interior, designer de modă, caricaturist, fotograf, web designer, topograf, navigator, mecanic, artist.

4. Inteligența corporalo-kinestezică

Copilul excelează la mai mult decât un singur tip de sport, dă din picior sau are ticuri atunci când i se cere să stea la un loc, poate mima ușor gesturile și mișcările corporale ale celorlalți, îi place să atingă obiectele, se bucură de activitățile care implică mișcare fizică și are o coordonare fină motorie foarte dezvoltată.

Gândește prin senzații (mișcări) și învață cel mai bine prin: atingere, procesarea informațiilor prin intermediul senzațiilor corporale, mișcare, interacțiune cu spațiul înconjurător.

Recomandare: Încurajează-l să se implice și să participe la activitățile sportive de la școală. Cumpără-i jocuri care implică construirea a ceva din mai multe piese (cum ar fi Lego). Dezvoltă-i coordonarea motorie prin activități precum crearea de avioane din hârtie, origami sau chiar tricotat. Înscrie-l la cursuri de dans.

Cariere posibile: dansator, pompier, chirurg,

(continuare în pag. 17)

(urmare din pag. 16)

actor, atlet, profesor de sport.

5. *Inteligența muzicală*

Acest copil îți va spune când o piesă nu sună cum trebuie și își amintește foarte ușor melodiile pe care le ascultă. Are voce, are înclinație spre instrumentele muzicale, vorbește sau se mișcă ritmic, fredonează sau fluieră de unul singur și poate fi sensibil la zgomoarele înconjurătoare.

Gândește prin muzică și ritm și învață cel mai bine prin: inventarea unor melodii sau acorduri, cântând la instrumente.

Recomandare: Încurajează-l să învețe să cânte la un instrument și să scrie cântece, să se alăture corului sau trupelor de la școală și să ia lecții de dans.

Cariere posibile: muzician, cântăreț sau compozitor.

6. *Inteligența interpersonală*

Acest copil iubește să petreacă timpul cu cât mai mulți prieteni, este un lider inascut, este altruist și îi ajută adesea pe ceilalți să rezolve diferite probleme. Citește foarte ușor oamenii și le înțelege sentimentele în funcție de expresiile faciale, gesturi sau voce.

Gândește prin socializare și învață cel mai bine prin: împărtășire, alături de alte persoane, relații, cooperare, interviuri.

Recomandare: Încurajează-l să se implice în activități de grup cu prietenii lui în afară sau în cadrul școlii. Oferă-i în dar cărți care tratează teme multi-culturale, călătoriți cât mai mult, implică-te alături de el în jocuri creative și imaginare, ajută-l să învețe cum să negocieze și cum să împartă.

Cariere posibile: consilier, terapeut, politician, agent de vânzări, învățător sau profesor, antreprenor, sociolog, antropolog, ghid turistic, preot, infirmier, manager.

7. *Inteligența intrapersonală*

Acest copil are o înclinație spre a fi independent, își știe punctele tari și punctele slabe și se descurcă foarte bine atunci când este lăsat să se joace sau să învețe de unul singur. Are interese sau hobby-uri despre care nu vorbește foarte mult, se auto-ghidează în tot ceea ce face, are o încredere ridicată în sine și învață din propriile greșeli sau succese.

Gândește prin oglindire (reflectare) și învață cel mai bine prin: activități pe care le întreprinde de unul singur, autodidactica, proiecte individuale, având un

spațiu personal, intim.

Recomandare: Ajută-l să-și stabilească obiective și să identifice pașii necesari pentru a le îndeplini. Încurajează-l să se implice în proiecte individuale și sugerează-i să țină un jurnal. Oferă-i spațiul de care are nevoie și lasă se se retragă de câte ori simte nevoia, pentru a reflecta și pentru a-și înțelege particularitățile.

Cariere posibile: filosof, cercetător, învățător, profesor, scriitor, artist, psiholog, consilier, autobiograf.

8. *Inteligența naturalistă*

Acest copil vorbește mereu despre animalele lui preferate și despre sporturi în aer liber, se simte cel mai bine afară, în spații deschise, îi place să meargă la Zoo și are o legătură puternică cu natura și tot ce ține de mediul înconjurător. Îi place să se joace afară, să adune și să observe insecte, plante și frunze și îl pasionează bilologia, astronomia, meteorologia sau zoologia.

Gândește prin mediul înconjurător și învață cel mai bine prin: clasificare, observații în aer liber, experimente în natură, mișcare, interacțiune cu spațiul înconjurător.

Recomandare: Mergeți des în vizită la muzee, expoziții științifice și Grădina Zoologică. Încurajează-l să țină un caiet unde să treacă observații cu privire la lumea înconjurătoare, să înceapă un ierbar sau o colecție de insecte. Implică-l în îngrijirea gospodăriei dacă locuiți la marginea orașului sau ia-i un animal de casă. Plantați și grădinăriți împreună și observați evoluția plantelor.

Cariere posibile: biolog, veterinar, farmacist, ecolog.

9. *Inteligența existențială*

Gardner explică inteligența existențială, simplu, ca fiind capacitatea de a exprima și analiza așa numitele întrebări „existențiale” precum: cine suntem noi? De ce murim? De ce suntem aici? Care este scopul vieții? Menționând că acest concept de „existență” e la fel de strâns legat de cel de „credință” ca și de cel de „identitate”.

Concluzie

Inteligențele multiple pot fi reperate, dezvoltate, inhibitate sau reactivate (inteligențele multiple necunoscute, aflate în „stand-by”) prin metode interactiv educative/de cercetare, specifice particularităților individuale și de vârstă ale elevilor/ale colectivului de elevi.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2014

FEBRUARIE

Universală: Pentru ca înțelepciunea și experiența persoanelor în vârstă să fie recunoscute în Biserică și în societate.

Pentru evanghelizare: Pentru ca preoții, călugării și laicii să colaboreze cu generozitate în misiunea de evanghelizare.

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS, 2013

Sala festivă a Liceului Greco Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit joi, 23 ianuarie 2014, cea de-a opta ediție a Zilei Voluntarului Caritas, fiind premiați cei mai activi voluntari ai Asociației Caritas Eparhial Oradea în anul 2013. La eveniment au participat, alături de voluntari și invitații lor, PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, Florica Cherecheș, deputat și Arina Moș director general ASCO. Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul 2013, din cei 365 voluntari aflați în baza noastră de date, 141 au fost voluntari activi, totalizând un număr de 4.065 ore prestate în serviciul aproapelui. Au fost acordate 9 premii pe activități și programe, 5 premii speciale și premiul „Voluntarul anului 2013” după cum urmează:

Premiul CANTINA SOCIALĂ

Cantina Socială - este un serviciu prin care asociația Caritas oferă o masă caldă la 70 de persoane aflate în nevoie. În cadrul serviciului se desfășoară două activități complementare, prima se realizează în bucătăria unde se pregătește hrana pentru persoanele asistate urmată fiind de servirea hranei beneficiarilor. Aceste activități nu ar fi realizabile fără sprijinul voluntarilor. Voluntarul este implicat în realizarea efectivă a întregii activități (pregătirea hranei, servirea hranei, spălarea veselei, curățarea sălii de mese). Totodată se realizează o conexiune între voluntar și beneficiar reprezentată printr-o vorbă caldă care de cele mai multe ori sparge zidul singurătății.

Premiul pentru pregătirea hranei, servirea hranei, spălarea veselei, curățarea sălii de mese și socializare cu beneficiarii s-a acordat voluntarilor: Daniela Neșu, Daniela Pâncotan, Gabriela Deaconescu, părintele Radu Cefan, Diana Oltean, Simona Pușcaș, Oana Pușcaș, Maria Pricăjan, Adriana Lupaș și Cerasela Ciordaș

Premiul pentru CENTRUL DE ZI

Centru de zi “Gabriele” are ca și scop pregătirea copiilor și a adolescenților pentru viață, bazându-ne pe două resurse importante (răbdare și dragoste). Marea parte a timpului pe care îl dedicăm acestor copii și adolescenți este pentru pregătirea lor ca oameni, pentru ca, într-un viitor apropiat să fie: oameni educați (se pregătesc pentru școală făcându-și temele); oameni care își respectă tradițiile și cultura proprie (cântece și dansuri tipice); oameni care acceptă cultura și tradițiile celorlalți, respectându-le (schimburi de experiență); oameni care să aibă cultura munci (lucruri manuale). Voluntarii, zi de zi, sunt cei care îi sprijină și ajută la creșterea lor personală.

Premiul pentru ajutorul acordat la învățare și efectuarea temelor; pentru activitățile de socializare, de joacă, de dezvoltare personală și de petrecere a timpului liber cu copiii, s-a acordat voluntarilor Mădălina Sebeștean, Dan Ile, Denisa Chișe, Daniela Pâncotan, Sanda Chirodea, Bianca Lile, Mark Herman, Anica Pantîș, Valeria Ille, Maria Amalia Silaghi, Alexandra Pașcalău, Florica Liza Balog, Denisa Monenci

Premiul DUȘURI SOCIALE.

Dușurile Sociale reprezintă un serviciu unic pe

plan local în cadrul căruia persoanele fără adăpost au acces la condiții decente de efectuare a igienei corporale. Prin facilitarea accesului la dușuri și prin asigurarea unei vestimentații adecvate venim în sprijinul persoanelor fără adăpost, în menținerea și asigurarea igienei corporale. Acest lucru este esențial și necesar când vorbim de reintegrarea în câmpul muncii (socio – profesională) a persoanelor fără

un cămin. Persoanele fără adăpost au acces de 2 ori pe săptămână la dușurile sociale, voluntarii fiind cei care le oferă materialele de igienă iar la sfârșitul activității ajută la realizarea curățeniei. Pentru cele 155 de persoane care au beneficiat constant de acest serviciu, voluntarii au prestat 46 de ore de activitate.

*Premiul pentru primirea beneficiarilor, distribuirea materialelor de igienă, realizarea curățenie după efectuarea dușurilor și socializare cu beneficiarii s-a acordat voluntarului **Părintele Radu Cefan***

Premiul VACANȚĂ DEDICATĂ VOLUNTARIATULUI

În societatea de astăzi, conceptul de tânăra este asociat cu termeni ca și iresponsabilitate, nepăsare și indiferență față de sine dar și față de ceilalți. Toate aceste noțiuni cu conotație negativă, au fost combătute de un grup de tineri care au ales să își petreacă o parte din vacanță împreună cu beneficiarii Asociației Caritas, făcând voluntariat.

*Premiul pentru implicare și acoperirea necesarului de resurse umane în cadrul serviciului cantina socială, pe perioada vacanțelor și a concediilor s-a acordat voluntarilor **Dan Ile, Lorena Claudia Pop, Oana Pușcas, Geanina Indrieș și Adela Bere.***

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

Programul prieteni pentru un zâmbet este un program prin care voluntarii clovni realizează vizite la spitalul de copii din Oradea, aducând astfel un zâmbet pe buzele copiilor internați dar, în același timp, sunt prezenți la diferite evenimente din viața copiilor în grădinițe, școli și evenimente speciale.

*Premiul pentru zâmbetele aduse pe chipul copiilor și implicarea constantă în program s-a acordat voluntarului **Liviu Constantin Demeter***

Premiul COLECTA DE PAȘTI

Ca și în anii precedenți, voluntarii ne-au sprijinit la colecta de Paști care s-a desfășurat în trei biserici din Oradea: Mănăstirea Maica Domnului, Biserica Sfântul Nicolae și Biserica Sfânta Treime. Au participat 32 de voluntari, cu vârste cuprinse între 13 și 63 de ani, realizând un total de 224 de ore de muncă. Vă mulțumim.

*Premiul pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate, s-a acordat voluntarului **Vlad Raita.***

Premiul CAMPANIA 2%.

Campania 2% este una dintre activitățile de strângere de fonduri cele mai solicitante. Asociația pregătește în fiecare an plicuri cu formulare, care sunt apoi distribuite de voluntarii tineri în special, pe raza întregului oraș. Nu este o activitate fantastică în sine, dar necesită multe ore investite (să umbli cu plicurile pe străzi din diferite părți ale orașului) dar și perseverență (să cauți adresele imprimate pe plicuri până le găsești nu e un lucru ușor). Datorită implicării voluntarilor asociației, am reușit să ne menținem relativ constantă baza de date a donatorilor 2%. Scopul acestei campanii realizate anul din 1 ianuarie până în 15 mai este strângerea de fonduri pentru Casa Frențiu.

*Premiul pentru cel mai mare număr de plicuri distribuite în 2013, s-a acordat voluntarelor **Sorina***

Alexandra Pop, Diana Negruț și Andreea Rada.

Premiul STRÂNGEREA DE FONDURI.

Strângerea de fonduri este una dintre provocările majore cu care se confruntă orice asociație și fundație. Nu este o activitate ușoară dar este extrem de necesară pentru ca să putem oferi servicii sociale de calitate beneficiarilor noștri. În anul 2013, voluntarii Caritas s-au implicat în activități de strângere de fonduri precum: vânzarea biletelor de loterie pentru susținerea dușurilor sociale, obținerea de sponsorizări de la diferite firme pentru programele asociației, realizarea și vânzarea de felicitări, de turtă dulce și a altor produse, precum și distribuirea Cutiei de Crăciun.

*Premiul pentru diversitatea activităților de strângere de fonduri în care s-a implicat, s-a acordat voluntarelor **Mariana Man și Georgeta Finna.***

Premiul pentru DISPONIBILITATE.

Disponibilitatea este un premiu mai deosebit pe care îl acordăm an de an, nu doar pentru implicarea într-o activitate anume ci în majoritatea sau în totalitatea activităților. Disponibili în mod deosebit îi considerăm pe voluntarii care ne spun: mă poți solicita oricând ai nevoie de mine. Iar când alți voluntari ne anunță în ultima clipă că nu pot să ajungă la activitatea la care s-au programat, noi îi sunăm pe aceștia și ei vin să dea o mână de ajutor ca să nu rămânem descoperiți. Le mulțumim.

*Premiul pentru promptitudinea cu care răspunde solicitărilor asociației s-a acordat voluntarei **Adriana Lupaș și voluntarului părintele Radu Cefan***

Premiul SPECIAL

*Premiul s-a acordat pentru numărul mare de ore realizate în Programul Bunul Samaritean voluntarelor **Sora Veronica Demeter, Mihaela Pantea, Viorica Florea***

*Premiul s-a acordat pentru dăruirea și grija cu care s-a implicat în activități voluntarelor **Mădălina Sebeștean, Ile Dan***

Premiul VOLUNTARUL ANULUI

Pentru Asociația Caritas Eparhial Oradea, toți voluntarii sunt valoroși, fiecare își are locul lui în asociație. „Voluntarul anului” este un premiu care se acordă în fiecare an unui voluntar pentru: timpul, disponibilitatea, diversitatea activităților, numărul de ore prestate și calitatea serviciilor oferite. În anul 2013 a oferit din timpul său **537 de ore** în folosul aproapelui. Premiul **Voluntarul anului 2013** s-a acordat voluntarei **Daniela Neșu.**

Evenimentul a fost presărat cu momente artistice susținute de: de copiii care frecventează Centrul de Zi „Gabriele” îndrumați voluntarul **Dan Ile: Anabela Rebeca Covaci, David Varga și Monika Gabriela Varga;** de elevii **Crista Stan și Olimpiu Man,** de studenta **Violeta Sfârle.** Prezentarea evenimentului a fost asigurată de **Ioana Mădălina Ștefănică.**

Mulțumim Liceului Greco Catolic Iuliu Maniu, domnului director Andrei Cristea, voluntar al asociației noastre, pentru că ne-a găzduit evenimentul și în această seară. Mulțumim Bibliotecii Gutenberg pentru premiile oferite.

Felicitări tuturor voluntarilor și deosebite mulțumiri pentru tot ceea ce au făcut pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea și pentru asociație.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Colectă Specială

Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminica „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 15 noiembrie 2013, duminica „Samariteanul Milostiv” a fost predat asociației. Ulterior, în luna ianuarie 2014 s-au mai primit bani de la următoarele parohii: **Parohia Băița, 130 lei; Parohia Prisaca, 65 lei; Parohia Delani, 20 lei; Parohia Drăgoteni, 20 lei; Parohia Șuncuiș, 30 lei și Parohia Sudrigiu, 20 lei.** Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Se cuvine să facem o aici o corectură. Din cauza băncii, în numărul trecut al revistei, am trecut **Parohia Ardud** cu suma de 50 de lei. În realitate, suma colectată în **Parohia Ardud** și virată în contul Asociației Caritas a fost de **180 lei**. Vă mulțumim pentru înțelegere.

Pr. Olimpiu Todorean

Rezultate colectei pentru victimele taifunului din Filipine

Conferința Episcopilor Catolici din Romania a organizat duminică, 8 decembrie 2013, în toate bisericile catolice din țară, o colectă pentru ajutorarea victimelor taifunului din Filipine. Parohiile catolice și organizațiile *Caritas* din Filipine au fost alături de persoanele afectate încă din primele momente ale dezastrului. Echipe *Caritas* din mai multe țări au sosit apoi în Filipine pentru a sprijini *Caritas*-ul local. Până acum, au reușit să distribuie pachete cu alimente pentru peste 68.000 de familii. O problemă urgentă o reprezintă adăposturile pentru cele 4 milioane de oameni rămași fără locuințe. În spiritul carității fraterne pe care Evanghelia ne-o învață iar Biserica o propovăduiește, credincioșii **Eparhiei Greco Catolice de Oradea** au răspuns acestui apel donând suma de **7.919 lei** următoarele parohii: Aleșd, **80 lei**; Bădăcin, **100 lei**; Băița, **40 lei**; Cheț, **180 lei**; Chilioara, **51 lei**; Cizer, **10 lei**; Cosniciu de Jos, **50 lei**; Cosniciu de Sus, **50 lei**; Delani, **32 lei**; Drăgoteni, **30 lei**; Drighiu, **160 lei**; Fiziș, **30 lei**; Grădinari, **31 lei**; Iaz, **170 lei**; Ioaniș, **30 lei**; Izvoarele, **85 lei**; Marca, **111 lei**; Oradea, Mănăstirea „Maica Domnului”, **620 lei**; Oradea, „Sfântul Gheorghe”, **97 lei**; Petrani, **31 lei**; Plopiș, **900 lei**; Pocola, **80 lei**; Porț, **151 lei**; Prisaca, **55 lei**; Sâg, **50 lei**; Sudrigiu, **20 lei**; Șimleu Silvaniei, **2.653 lei**; Ștei, **100 lei**; Șumal, **324 lei**; Valcău de Jos, **100 lei**; Valea lui Mihai, **85 lei**; Vălanii de Beiuș, **100 lei**; Zalău, „Sfânta Familie”, **752 lei**; Zalău, „Sfântul Apostol Petru și Pavel”, **561 lei**.

Parohia „Duminica Tuturor Sfinților” din Oradea a donat suma de **1.750 lei**. Centrul Don Orione din Oradea a donat suma de **5.000 de lei**. Atât parohia cât și centrul au direcționat direct și împreună această sumă spre Filipine.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Cercetașii orionini în tabăra de iarnă la Arieșeni

Cercetașii din Comunitatea Don Orione Oradea, după ce au celebrat împreună sărbătorile de Crăciun și de Anul Nou (Sfintele Liturghii, colindatul prin familii, revelionul alternativ...) au plecat în tradiționala tabără de iarnă. Pe 2 ianuarie copii și tinerii cercetași (Reparto, Noviciat, Clan-Foc, Co.Ca) din „Comunitatea Scoutiștilor Orionini” au pornit de la Centrul Don Orione în căutarea zăpezii motiv pentru care tabăra s-a desfășurat la Arieșeni, la cabana Liceului Ady Endre.

Am petrecut 4 zile memorabile în mijlocul naturii, dar mai ales în comuniune cu frații și surorile scout ale diferitelor grupuri. Tema dominantă a taberei de altfel a fost cea a unității în diversitate. Copiii și tinerii au fost călăuziți de coordonatori să descopere, pe urmele lui Baden Powell și ale lui Don Orione, cum să fie o mare familie, depășind limitele vârstei, diferențelor sociale sau a legăturii de sânge și că fericirea proprie o găsești atunci când o dăruiești semenilor. Pentru a înțelege și mai mult acest lucru ne-a ajutat și Pr. Mihai Fechetă prin celebrarea Sf. Liturghii și explicarea învățăturii creștine.

Am avut parte de zăpadă, ce-i drept, nu multă cum am fi dorit noi, dar nici puțină. Exact cât să se marcheze această tabără pentru a o face mai frumoasă. Jocurile în zăpadă, drumețiile – mai ales cea la Groapa Ruginoasă –

datul cu nailonul pe derdeluș și bățiile cu bulgări au fost nelipsite. Serile au fost înfrumusețate prin scenete, jocuri, cântece, momente spirituale și discuții pe diverse teme.

Credem că a fost o tabără foarte reușită, în ciuda faptului că am fost destul de îngrămădiți, iar noi am fost mai respectuoși și mai atenți comparativ cu alte tabere. Credem că totul merge înspre bine. Momentul cel mai greu a fost cel al reîntoarcerii la Oradea și al despărțirii de locurile și experiențele făcute în aceste zile. Mulțumim bunului Dumnezeu și Comunității Don Orione din Oradea că ne-a dat posibilitatea să trăim încă odată o asemenea aventură. „Întotdeauna fii gata!”

Coordonatorii C.S.O.